

Sára
JÓGVANSDÓTTIR**Hvat brúkar tú Facebook til?**

Eg brúki Facebook til at forvitnast á, skrolli ein túr ígjøgnum fyri at vita um nakað áhugavert er at lesa. Eisini verður Facebook nýtt til at fylgja við og samskifta á familju- og vinkonubólkum. Eg eri í ymsum bólkkum, tí har ber til at samskifta á ein meira privatan hátt. Eg eri ikki tann brúkarin, sum postar tað stóra út til almenningin. Haldi ikki, eg havi so nógv áhugavert at siga frá, men mær dámar væl at síggja tað, sum onnur leggja út.

Hvat er tað besta við Facebook?

Fyrimunurin fyri meg við Facebook er, at eg kann fáa upplýsingar, sum eg annars ikki fái á tíðindaportalum, og til tíðir síggi eg okkurt, sum eg kann fáa eina søgu úr. Ein annar fyrimunur við Facebook er, at tað sum oftast ber til at finna ein persón har, sum tú ikki kann finna telefonnummarið hjá. Samskiftið gerst lættari onkurvegna við Facebook, og tað er ein stórus fyrimunur fyri tey, sum ynskja at náa út til fjøldina við einum tiltaki ella vøru. Harafturat haldi eg, tað er gott, at við Facebook kunnu øll sleppa til orðanna og taka lut í einum almennum kjaki. Áðrenn sosialu miðlarnir komu, vóru tað bert tey við einum hvøssum penni, ið hildu seg framat við lesarabrøvum. Men hetta leiðir meg eisini víðari til triðja spurningin.

Hvat er tað ringasta við Facebook?

So gott sum tað er, at øll nú kunnu siga sína meining alment, so óheppið haldi eg eisini, tað kann vera. Tað tykist, sum fleiri ikki altíð hugsa seg um, áðrenn skrivað verður. Tað tykist mangan spontant, og tað verður lopið framav í eini bráðligari ósing um kanska okkurt, sum júst hevur verið at hoyrt í miðlunum. Tað verður skrivað á ein hátt, sum niðurger persónar, og har haldi eg, tað er meira óheppið fyri tann, sum skrivur, enn tann, sum skrivað verður um. Eg vænti, at um fólk bíðaðu einar 15 minuttir við at geva sína meining til kennar, so hevði tað verið meira sakligt, og meiningin hevði komið meira til sín rætt.

So er tað tilíkt keðiligt við Facebook, at tað kann vera misbrúkt uppá ymsar mátar. Tað er eisini keðiligt, at Facebook kann fara avstað við ov nógvri tíð.

Sissal
KRISTIANSEN**Hvat brúkar tú Facebook til?**

Frá at vera eitt stað, eg gott kundi "hanga út" leypanði ígjøgnum dagin og ofta uppdaterað meg um, hvussu fólk høvdu tað, hvat tey gjørdu, hvat tey brendu fyri og líknandi, so er tað eitt stað eg nú fari inn at samskifta við fólk, sum eitt annað gement meylsystem, har tað bara er sindur lættari at skriva, tí her síggi eg, um tey hava fingið boðini – og tað er lættari við felagsmeylum. Eg skrolli leystliga veggina niður, soleiðis beint áðrenn eg leggi meg, ella meðan eg bíði eftir onkrum, í reklamupausum og líknandi. Facebook er farið frá at vera eitt stað eg treivst, til at vera eitt stað eg brúki, tí tað er eitt ómakaleyst stað at samskifta. Og jú, eg deili eisini ting og skrivi uppdateringar, men als ikki sum eg plagdi. Fyrr dugdi eg at meta um, hvussu lagið hevði verið yvir eitt tíðarskeið við at hyggja hvussu nógv uppdateringar, eg hevði, og tónleikadeilingar. Nú er passiðin ikki hin sama, og tí ber heldur ikki til at brúka tað barometrið longur.

Hvat er tað besta við Facebook?

Tað góða við Facebook er mátin, man kann samskifta, uttan at tað í veruleikanum er so formelt. Áðrenn Facebook bleiv "hvørmanseje", var eitt Posta bræv formelt og kurla meylurin óformellur. Nú er kurlameylurin næstan blivin formellur, meðan Facebookmeylurin er óformellur. Tað er onkursvegna gott. Men tað besta er nokk, at eg hóast alt fái fylgt eitt sindur við í, hvussu vinfólk hava tað, tí eitt er vist – tey eg kenni, tey síggi eg eisini, hvussu lagið er við mátanum, tey leggja út, tumla og skriva á Facebook, uttan at tað er skrivað svart uppá hvítt. So tað er gott, eitt gott barometur. Og so fær man eisini ting við, sum man kanska ikki annars vildi fingið við – so sum Europameistarateitið í svimjing í Berlin herfyri. Tá var Facebook gott! Eg fekk høvið at fylgja við úr Berlin via svimjenthusiastarnar, sum tryggjaðu, at vit vistu alt og eitt sindur afturat.

Hvat er tað ringasta við Facebook?

Tað ringasta við Facebook er, at tað er blivið alt ov nógv copy/paste. Dillurnar fylla ov nógv, um tað er at leypa á sjógv, at skelda lögmann, Sea Shepard, komið og deilið hetta og hatta videobrotið, og so framvegis. Kanska var tað farligt, tá ferð av álvara kom á Facebook, sum summi ikki hugsaðu um, at tað tey skrivaðu og gjørdu á Facebook bleiv goymt, men nú er tað, sum øll sita við sela, reim og hjálmi. Tað er blivið stívt og einkisignadi. Persónligheitirnar er langt ímillum, tey sum kundu redda degnum við einum frískum inputti, góðari uppdatering og so víðari. Tey, sum eru eftir av teimum, muga næstan liva upp til, at hini eru sovnað, og tey eru nærum blivin professionellir bloggarar nú, og so reyk eisini teirra pragtfulla spontana, sum eisini avspeглаði huglagið hjá teimum. So ja, onkursvegna er sjarmerandi spontana erligheitin og nærveran forsvunnin – hóast eg eri fult greið yvir, at nærvera ikki ordiliga er orðið, man brúkar um Facebook.

